

ศาสนาและประเพณี

ศาสนา

อินโดนีเซียมีศาสนาอิสลาม เป็นศาสนาประจำชาติ โดยศาสนาที่มีอัตราเป็น 87% ศาสนาคริสต์ มีอัตรา 9.5% ศาสนาพราหมณ์ – ฮินดูมีอัตรา 1.8% ศาสนาพุทธโดยรวมมีแค่ 1.3%

ศาสนาพุทธในประเทศอินโดนีเซีย

ในปัจจุบันประเทศอินโดนีเซียเป็นประเทศนับถือศาสนาอิสลาม เมื่อครั้งอดีตเคยมีพระพุทธศาสนาแบบมหายานเข้ามาประดิษฐานอยู่ พระพุทธศาสนารุ่งเรืองมากประมาณพุทธศตวรรษที่ 12 มีโบราณสถานที่สำคัญ 2 แห่งในอินโดนีเซียคือ โบโรบูดูร์ หรือ บรมพุทโธ หรือ มหาสถูปบุโร พุทโธ ตั้งอยู่ที่ราบเกตุ ในภาคกลางของชวา ห่างจากเมืองยอกจาการ์ตา ในปัจจุบันไปทางเหนือประมาณ 40 กิโลเมตร และพระวิหารเมนดุต ซึ่งอยู่ห่างจากโบโรบูดูร์ไปทางทิศตะวันออก 3 กิโลเมตร ต่อมาเมื่ออิสลามได้ขยายอำนาจไปยังอินโดนีเซียในปี พ.ศ. 2012 ชาวอินโดนีเซียส่วนใหญ่จึงมีการเปลี่ยนมานับถือศาสนาอิสลามนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ขณะที่พระพุทธศาสนาตกอยู่ในภาวะเสื่อมโทรมตลอดระยะเวลาอันยาวนาน

ประเพณี

จากการที่สภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศอินโดนีเซียมีลักษณะแยกกันเป็นหมู่เกาะมากมาย และมีอาณาเขตกว้างใหญ่ไพศาล ประชากรติดต่อกันได้ยาก ทำให้แต่ละภูมิภาคมีรูปแบบวัฒนธรรมของตนเอง จึงปรากฏลักษณะวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และภาษาที่ใช้ผิดแผกแตกต่างกันไปประชากรกลุ่มต่างๆ ของอินโดนีเซียมีวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และวิถีชีวิตแตกต่างกันไป ในแต่ละกลุ่มชน ชาวชนบทที่อาศัยห่างไกลจากตัวเมือง ยังยึดมั่นอยู่กับประเพณีเดิมอยู่มาก ส่วนกลุ่มชนที่อาศัยอยู่ในตัวเมือง และได้รับการศึกษาแบบตะวันตก จะมีวิถีชีวิตแตกต่างออกไป การแบ่งกลุ่มชนตามขนบธรรมเนียมประเพณี และพื้นที่ที่ตั้ง สามารถแบ่งออกเป็นสามกลุ่มใหญ่ๆ ด้วยกันคือ

กลุ่มแรก เป็นกลุ่มชนที่อาศัยในเกาะชวาและบาหลี ผู้คนที่อยู่ในแถบนี้จะยึดมั่นอยู่ในแนวทางของศาสนาฮินดู และศาสนาพุทธ มีวัฒนธรรมเน้นหนักในเรื่องคุณค่าของจิตใจ และสังคม ก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านศิลปอย่างมากมาย โดยเฉพาะนาฏศิลป์ และดุริยางคศิลป์ ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ประชากรจะประพฤติตามหลักจริยธรรม มีการเคารพต่อบุคคลตามฐานะของบุคคลนั้นๆ

กลุ่มที่สอง เป็นกลุ่มชนที่อาศัยอยู่ตามบริเวณริมฝั่งทะเลของเกาะต่างๆ ดำเนินชีวิตอยู่ด้วยการประกอบการค้าขาย มีชีวิตทางวัฒนธรรมตามหลักศาสนาอิสลามอย่างเคร่งครัดเป็นนักรูจิของสังคมอินโดนีเซียยุคใหม่ และได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้มีความรู้ทางศาสนาและกฎหมาย

กลุ่มที่สาม เป็นกลุ่มที่มีความล้าหลังมาก อาศัยอยู่ตามบริเวณเทือกเขาในส่วนลึกของประเทศ ดำเนินชีวิตอยู่ด้วยการล่าสัตว์ และการเพาะปลูก รัฐบาลอินโดนีเซียได้เข้าไปปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตของกลุ่มชนนี้แล้ว

ในประเทศอินโดนีเซีย มีการกำหนดกฎหมายประเพณีในสังคม ตามความเชื่อในศาสนาซึ่งจะต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัด และสืบทอดกันมานานแล้ว มีสาระที่สำคัญคือ ความผูกพันระหว่างสามีกับภรรยา พ่อแม่กับลูก และพลเมืองต่อสังคมที่ตนอยู่ โดยยึดหลักการปฏิบัติที่เรียกเป็นภาษาอินโดนีเซียว่า โกตองโรยอง คือการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยกันในงานต่างๆ เช่น การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว การแต่งงาน การสร้างบ้านที่อยู่อาศัย การใช้ที่ดินร่วมกัน ภายใต้อัตตกลและข้อแม่พิเศษ